

Thời sự Xã hội Việt Nam  
Chủ đề: Xã hội  
Tác Giả: Tường Năng Tiến

# Một Binh Đoàn Thất Trận



**Tìm cách chống lại ước vọng thay đổi dân chủ trong ôn hòa của hàng chục triệu tài khoản mạng xã hội, đảng CSVN không khác người mù đang chiến đấu với chính mình. --FB Phạm Nhật Bình.**

**T**ừ Lâm Đồng, một ông bạn cũ lọ mọ gửi qua bưu điện cho mấy cân cà-phê (cùng) với lời nhắn: “cây nhà lá vườn đấy nhá.” Đúng là của một đồng, công một nén.

Tôi quen thói chỉ uống Starbucks nên chả cảm thấy hào hứng gì cho lắm khi mở hộp quà, từ tận “quê nhà xa lắc xa lơ đó.” Điều “an ủi” là đáy hộp được lót bằng mấy tờ giấy báo, báo Quân Đội Nhân Dân.

Tờ này tôi đã thấy nhiều lần và cũng đã được nghe đọc rất nhiều đêm, khi còn trong trại cải tạo. Tha hương ngộ cố tri nên không thể không liếc xem diện mạo của “cố nhân” chút xíu.

Số báo tôi đang cầm tay phát hành ngày 27 tháng 7 năm 2017, có bài cảnh cáo về “bệnh lười học nghị quyết” của tác giả Nguyễn Hồng Hải:

Lười học nghị quyết của Đảng là một biểu hiện cụ thể của suy thoái về tư tưởng chính trị đã được chỉ rõ trong Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XII). Lười học nghị quyết dẫn tới

tình trạng cán bộ, đảng viên không cập nhật được thông tin mới, rơi vào “thấp kém lý luận” và từ đó dẫn tới “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” chỉ là một bước ngắn, thậm chí rất ngắn.

Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng từng nhiều lần cảnh báo sự nguy hiểm khôn lường của hiện tượng “nhạt Đảng, khô Đoàn, chán chính trị” trong đội ngũ cán bộ, đảng viên mà lười học nghị quyết của Đảng là một nguyên nhân gây nên hiện tượng trên.

Sau gần cả thế kỷ Đảng cố hết sức để “đưa nghị quyết vào cuộc sống” nhưng “nó” định không “vô” khiến toàn thể lực lượng cán bộ, và chiến sĩ ta đều đâm ra chán ngán thì cũng đâu có gì lạ?

Điều lạ lùng đáng nói là giữa cảnh chợ chiều, tiêu điều, sơ xác (nhạt Đảng, khô Đoàn, chán chính trị) đến thế mà chả hiểu ông Thượng tướng Nguyễn Trọng Nghĩa – Phó Chủ nhiệm Tổng Cục Chính Trị Quân Đội Nhân Dân Việt Nam – lại tìm đâu được cả một “lực lượng hơn 10,000 người là hạt nhân đấu tranh trên không gian mạng, vừa hồng vừa chuyên, kiên định lập trường, có trình độ, kỹ năng sử dụng công nghệ cao... chuyên trách làm nhiệm vụ tác chiến không gian mạng”?



Lực lượng này còn được gọi là **Binh Đoàn 47** do lấy tên theo chỉ thị số 47 của Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng. Tuy mới công khai ra mắt nhưng đơn vị này đã nhận được không ít những lời mỉa mai và chê trách:

**Phạm Chí Dũng:** “Vai trò chính của cái được gọi là tác chiến không gian mạng không phải là chống khủng bố hay chống những gì từ ngoài xâm nhập vào, mà là chống ngay từ bên trong, chống ngay cái mà thế giới gọi là Nhân quyền. Điều này này phản với đạo lý của dân tộc.”

**Bùi Tín:** “Không có gì liêu và đại bằng tuyên chiến với toàn dân đang thức tỉnh đòi dân chủ, nhân quyền một cách kiên trì và quyết liệt.”

**Nguyễn Chí Tuyên:** “Với tư cách là 1 người dân tôi tự hỏi tại sao lực lượng quân đội lại làm 1 việc như vậy? Vì đó không phải là nhiệm vụ của 1 người lính.”

**Phạm Nguyên Trường:** “*47 là tứ thất (thất sách, thất đức, thất nhân tâm) và bốn mất (mất tiền, mất lòng dân, mất niềm tin, mất tất).*”

Có lẽ nỗi lo “mất tất” xem chừng hơi lớn nên ông Bùi Văn Nam, Thứ Trưởng Bộ Công An, lại vừa vội vã cho hay: “Công an Việt Nam đã thành lập Cục An ninh Mạng hay còn gọi là Cục A68 với mục tiêu được cho biết nhằm bảo vệ an ninh mạng và đấu tranh chống lại các thế lực chống lại Đảng và Nhà nước.”

**Thế là trang Tiếng Dân bèn qui kết:**

“Tự trung, các lãnh đạo, tướng tá sẵn sàng dùng tiền thuế của dân để trả lương cho các ‘định hướng viên’, nhằm ngăn chặn sự truyền bá những tư tưởng dân chủ vì quyền lợi người dân.”

Nhà nước “dùng tiền thuế của dân” là chuyện đã đành (và tất nhiên) rồi nhưng liệu mấy chục ngàn “định hướng viên” có thể “ngăn chặn” được “sự truyền bá những tư tưởng dân chủ” hay không? Tui e rằng không vì lực lượng này quá mỏng, khả năng lại vô cùng thấp kém, và sinh bất phùng thời.

Mấy ông cộng sản Việt Nam hay khoe khoang về tính toàn diện của cuộc “chiến tranh nhân dân.” Nay thì chính họ đang là... nạn nhân của nó. Vài chục ngàn dư luận viên thì có nhằm nhò (mẹ) gì với mấy chục triệu người có tài khoản mạng xã hội ở đất nước này!

Đó là chỉ xét về “lượng” còn về “chất” (hay nói chính xác hơn là bản chất) thì mới bệch phần thâm:

**Đoàn Bảo Châu:** “Tôi tự hỏi lực lượng này có khác gì với đội ngũ dư luận viên (DLV) lương tháng 3 triệu mà sứ mệnh cao cả nhất của họ là chửi bới cục cằn, ngôn ngữ hạ cấp, lý luận cùn, thiếu não và có thể nói là ngu một cách ‘kiên định’ và ‘bền vững’ trong thời gian qua không?”

**Huỳnh Ngọc Chênh:** “Tôi chưa hề thấy có bài viết nào của từ 100 ngàn cái gọi là chiến sĩ tuyên truyền đó phản biện lại các bài viết của tôi một cách đàng hoàng. Thay vào đó, từ gần 10 năm qua tôi thấy xuất hiện trên mạng hàng trăm bài viết bậy bạ bôi nhọ, vu khống, hăm dọa, chửi bới tục tĩu cá nhân tôi đủ điều, những bài viết mà bất cứ người bình thường nào đọc vào cũng phải phát ói vì độ tục tĩu trơ trẽn của nó.”

Trương Huy San: “Lâu nay, cứ đọc những tin nhắn tục tũ, những cmts [comments] khiên cưỡng, ngữ nghếch mà không biết ở đâu ra.”

Thì còn “ở đâu” nữa (cha nội) nếu không phải là từ những thành phần rác rưởi, bản thủ, và đáng tởm nhất của xã hội Việt Nam. Đã yếu kém mà lại còn thất thời nữa. Thời gian, thời đại, thời thế đều không đứng về phía cái đám cặn bã, vô lại (và vô học này) như hồi đầu thế kỷ trước nữa. **Binh Đoàn 47** chưa lâm trận nhưng kể như đã thất trận rồi.

### Thế thì “đẻ” ra nó làm chi?

Về câu hỏi này thì tôi xin được nhường lời cho FB Vũ Thạch:

*“Câu trả lời thỏa đáng duy nhất chỉ có thể là vì quân đội muốn có thêm ngân sách. Thật vậy, chi phí xây dựng cơ sở, trang bị máy móc, và tiền lương cho cả một sư đoàn 10,000 ‘bộ đội mạng’ là khối tiền khổng lồ và kéo dài nhiều năm. Thêm vào đó, ai sẽ thu tiền ‘tuyển lựa’ cho 10,000 ghế mới tinh, rất an toàn trong phòng lạnh, từ những gia đình có con mới đi nghĩa vụ quân sự? Rõ ràng cứ địa Mạng đã được quân đội trình sát và phát hiện. Đây là một chiến trường béo bở!”*

**Tường Năng Tiến**

24/01/2018

